

Posudek konzultanta na rigorózní práci
Mgr. Bc. Petra Bauera na téma
„Úloha policejního orgánu v přípravném řízení“

I. Kandidát předložil rigorózní práci čítající 170 číslovaných stran textu včetně obsahu, příloh, seznamu pramenů a resumé. Vlastní text práce činí cca 150 stran. Zvolená problematika je velmi aktuální, zejména s ohledem na připravovanou novou kodifikaci trestního řádu, která si klade za cíl mimo jiné podstatnou změnu charakteru přípravného řízení ve směru jeho odformalizování a zrychlení. Autor se zabývá převážně českou právní úpravou, při pojednání o soukromé a subsidiární žalobě vychází i z úpravy polské, německé a rakouské. Pokud se jedná o českou právní úpravu, bohatě využívá judikatury. Nezanedbatelnou část práce věnuje úvahám de lege ferenda. Za cíl práce si rigorozant vytknul nejen celkové přiblížení právní úpravy přípravného řízení, ale především rozbor problematických míst této právní úpravy z pohledu policisty, neboť jak sám v úvodu práce uvádí, čerpá ze své 22 let trvající praxe policisty.

II. Obsah práce tvoří vedle úvodu a závěru 5 kapitol, členěných až na úroveň čtvrtého řádu. Rozvržení práce je logické a přehledné. Autor po nezbytném úvodu charakterizuje přípravné řízení jako úvodní stadium trestního řízení, z teoretického hlediska se zabývá jeho smyslem, z praktického hlediska pak postavením policejního orgánu v této fázi řízení. Následující 2 kapitoly jsou analýzou dvou fází přípravného řízení, a to postupu před zahájením trestního stíhání (kapitola 3.) a vyšetřování (kapitola 4.). Samostatně je pojednáno o zkráceném přípravném řízení jako zvláštní formě přípravného řízení. I na této kapitole lze demonstrovat, že autor vychází z nejnovější judikatury a zkoumá její dopad do praxe. V této části, ale i jinde, doprovází text statistické údaje, které vhodně ilustrují popisovanou problematiku. Do poslední a z mého pohledu nejdiskutabilnější kapitoly autor shrnul náměty de lege ferenda (viz níže). Závěr je přehledem obsahu práce, ale též shrnutím základních myšlenek autora.

III. Z části má práce popisný charakter, nicméně téma je zpracováno komplexně a se znalostí relevantní judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího soudu ČR. Vlastní úvahy prezentuje autor v celé práci, jejich vyvrcholení nalezneme v kapitole šesté. Některé náměty ke změnám právní úpravy jsou do značné míry poznamenány autorovým profesním zařazením, akcentována jsou totiž opatření, která mají zrychlit přípravné řízení, snížit nápad trestních

věcí a i jinak ulehčit práci policejnímu orgánu. Lze tudíž vznášet námitky, zdali tímto přístupem nedochází k nežádoucímu efektu v podobě omezení práv osoby, proti níž se trestní stíhání vede, nebo oběti trestného činu. V tomto směru považuji za nejkontroverznější úvahy nad zavedením kauce v trestním řízení, která by plnila roli jakéhosi quasi poplatku jehož uhrazení podatelem trestního oznámení by bylo nutné pro zahájení úkonu trestního řízení u některých trestných činů. Naopak jiné návrhy se již v literatuře vyskytly a mají i podporu konzultanta, např. otázka částečné dekriminizace trestného činu zanedbání povinné výživy. Nehledě na odlišné názory konzultanta lze konstatovat, že se autor v dané problematice velmi dobře orientuje, je si vědom smyslu právní úpravy i její vzájemné provázanosti. Citace literatury jsou standardní. Okruh použitých pramenů je více než dostačující, zejména chválím práci s judikaturou. Občasné drobné vyjadřovací nepřesnosti pramení z limitovaných zkušeností autora s psaním odborných textů.

Stylisticky a jazykově je práce na přijatelné úrovni, gramatické či pravopisné chyby jsou jen sporadické. Kriticky je třeba se postavit ke způsobu vyjadřování, který má namnoze charakter spíše popularizační až žurnalistický a nehodí se pro odborný text (např.: „...více poslouchám nářky mých kolegů...“ – str. 159).

IV. Otázky a náměty k obhajobě:

Rozved'te blíže návrh na zavedení kaucí (str. 118 a násl. práce).

V. Závěrem lze konstatovat, že předložená práce bezesporu splňuje obsahové a formální požadavky kladené na rigorózní práce, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 24. září 2015

doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.